

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Faragó Péter ügyvéd által képviselt **Kapuvár Város Önkormányzata** (9330 Kapuvár, Fő tér 1.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. október 29. napján kelt 19.K.30.534/2006/8. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszám alatt bejelentett és 11. sorszám alatt indokolt fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a Közbeszerzési Értesítő 2005. október 21-én megjelent számában a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) VI. fejezete szerinti gyorsított meghívásos eljárás megindítására tette közzé részvételi felhívását a „Hanyistók kerékpáros centrum a Hanság szívében” elnevezésű

PHARE-projekt építési munkáira nézve. A részvételi szakasz eredményhirdetésén három társaságot minősített alkalmas részvételre jelentkezőnek és fogadta el jelentkezésüket érvényesnek. Részükre az ajánlattételi felhívást 2005. november 9-én küldte meg. Az ajánlat bírálati szempontja az összességében legelőnyösebb ajánlat bírálati szempont volt, a hat részszerpont egyike a teljesítési biztosíték mértéke volt, melyet forintban kellett megadni. Az ajánlati dokumentáció 4. m) pontja szerint minimálisan kettő darab rész és egy darab végszámlát kellett benyújtani. Az ajánlatkérő szándéka szerint minden részszámlából teljesítési biztosítékként bizonyos összeget visszatart. Minden benyújtandó részszámlából minimum a számla nettó értékének 7 %-át. A visszatartott összeg a végszámlával egyidőben kerül visszafizetésre. A teljesítési visszatartás maximuma 15 %. A 4.h) pontban úgy rendelkezett, hogy a dokumentációban megjelölt és százalékban behatárolt vállalás, bírálati szempontonként megjelölt megajánlási érték számítási alapja a megajánlott nettó ajánlati ár, amennyiben egyéb vetítési alap megadására - az aktuális % előtt - nem került sor.

Az ajánlattételi felhívásra két társaság nyújtotta be ajánlatát, a ... kérelmező (a továbbiakban: kérelmező) és a Mindkét ajánlattevő két részszámla kibocsátására tett ajánlatot. A kérelmező a részszámlák nettó értékének 15 %-ában adta meg a visszatartandó teljesítési biztosíték mértékét, amelynek részszámlánkénti összege a nettó ajánlati ár 15%-át nem érte el, míg a ... részszámláiban a visszatartás összege mind az adott számlaérték, mind a nettó ajánlati ár 15 %-át meghaladták. A felperes a 2005. november 29-én megtartott eredményhirdetésen a ... (a továbbiakban nyertes) ajánlatát hirdette ki nyertesnek és vele a szerződést 2005. december 8-án megkötötte.

A kérelmező jogorvoslati kérelmére eljár alperes D.1008/12/2005. számú határozatával megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontjára tekintettel a Kbt. 81. § (3) bekezdését és a Kbt. 91. § (1) bekezdését, ezért vele szemben 2.000.000 forint bírságot szabott ki. Indokai szerint a dokumentáció 4.h) pontja szerint a 15 %, mint maximális teljesítési visszatartás vetítési alapja a nettó ajánlati ár volt, és nem az egyes részszámlák nettó számlaértéke. A nyertes ajánlata az egyes részszámlákból történő visszatartások összege alapján a dokumentációs feltételt nem teljesítette, mert a dokumentáció 4.m) pontjában megjelölt maximálisan visszatartható 15 % mértéket a vállalás meghaladta. Az ajánlati felhívásnak és dokumentációnak meg nem felelő ajánlatot a felperesnek érvénytelenné kellett volna nyilvánítania, ennek elmulasztásával a felperes jogsértést követett el.

A felperesnek az alperes határozatának megváltoztatása és a jogsértést megállapító, valamint a bírságot kiszabó rendelkezés mellőzése iránt előterjesztett keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére kötelezte. Indokai szerint azzal, hogy a felperes a teljesítési biztosíték minimális mértékét a részszámlák nettó értékéhez igazította, míg a maximális mértékre ilyen vetítési alapot nem adott, az ajánlati dokumentáció 4. h) pontjában írt vetítési alapot kellett figyelembe venni a jogsértés elkövetésének megítélésakor, amely a nettó ajánlati ár. Ez az érték a nyertes ajánlattevő ajánlatában 157.600.000

Ft volt, ennek 15 %-a 23.640.000 Ft, így a vállalt 26 M Ft meghaladja a dokumentáció 4.m) pontjában a teljesítési biztosíték maximális mértékére vonatkozó elírást, vagyis ajánlata nem felelt meg az ajánlati felhívás és dokumentáció előírásainak, így azt érvénytelennek kellett volna nyilvánítani. Jogszerű volt ezért az alperes határozata.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett annak megváltoztatása és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatala iránt. Azzal érvelt, hogy a teljesítési biztosíték minimum és maximum értéke egyaránt a részszámlákra vonatkozott, melyet a kiegészítő információk is alátámasztanak. A részszámlák alapján megjelölt teljesítési visszatartás kumulált 26 M Ft összege alatta maradt a nettó ajánlati ár 15%-ából képzett teljesítési visszatartás kumulált maximumának, 47.280.000 Ft-nak, ezért a nyertes ajánlata megfelelt az ajánlati felhívás és dokumentáció feltételeinek, azt nem kellett volna érvénytelennek nyilvánítani, mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság tévesen róta terhére a jogsértést.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult. Határozatában foglalt érvei változatlan fenntartása mellett állította, hogy az ajánlattételi felhívás a teljesítési biztosíték minimális összegére tartalmaz csak előírást, a maximális mértékre és annak vetítési alapjára nem, így a maximális mértékre vonatkozó követelményt a dokumentáció 4. h) pontjában meghatározott általános előírások szerint kellett megállapítani, ami nem az egyes részszámlák nettó értékét, hanem a megajánlott nettó ajánlati árat jelentette.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az alperes által hiánytalanul megállapított tényállást ítélezése alapjául elfogadta, és osztotta a jogsértést illetően elfoglalt jogi álláspontját is. Kifejtett indokait, a felperes kereseti előadása ellenében felhozott indokait a Fővárosi Ítéltábla is osztja, ezért nem ismétli. A fellebbezés kapcsán a következőket emeli ki:

Az ajánlattételi felhívás III.1.1.pontjának harmadik francia bekezdésében a felperes a teljesítési biztosíték minimumértékét a benyújtásra kerülő részszámla nettó értékének 7 %-ában jelölte meg. A maximum értékről itt nem tett említést. A dokumentáció 4.m) pontjában jelölte meg a teljesítési visszatartás maximumát 15 %-ban. A szövegkörnyezetből akár arra is lehetett volna következtetni, amire a felperes is hivatkozott, hogy a maximum érték meghatározása is a részszámlára vonatkozik, mert az egész bekezdés, és annak minden mondata az utolsó tőmondat kivételével a részszámláról szól. A dokumentáció 4.m) és h) pontjának összevetése után azonban ilyen következtetés levonására a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget. A h) pontban ugyanis a felperes úgy rendelkezett, hogy minden, a dokumentációban megjelölt és százalékban behatárolt vállalás, bírálati szempontként megjelölt megajánlási érték számítási alapja a megajánlott nettó ajánlati ár, amennyiben egyéb vetítési alap megadására - az aktuális % előtt - nem

került sor. A 4.m) pontban megjelölt 15 % maximum előtt nincs megjelölve a vetítési alap, ezért helyesen járt el az alperessel egyezően az elsőfokú bíróság, amikor a részszámlákban visszatarthatóként megjelölt megajánlási érték számítási alapjának a megajánlott nettó ajánlati árat, és nem a részszámlában megjelölt nettó értéket vette alapul.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes fellebbezésében a 15 %-ot ugyancsak a nettó ajánlati árhoz társította, vagyis ő maga is az alperes és az elsőfokú bíróság értelmezése szerint számolt. Ott nem volt a felperes következetes, hogy a részszámláként megjelölt visszatartás összegét a nettó ajánlati ár %-os mértékéhez viszonyította, az így kapott összegeket összeadta. Az ajánlati felhívás a nettó ajánlati ár 15 %-át határozta meg maximumként, ami a nyertes ajánlatánál 157.600.000 Ft volt, ennek 15 %-a 23.640.000 Ft. Ehhez képest a felajánlott biztosíték 26 M Ft összege magasabb, mint a nettó ajánlati ár 15%-a, melytől eltérést a felhívás és dokumentáció nem engedett. Arra sem az ajánlati felhívás, sem a dokumentáció nem adott lehetőséget, hogy a nettó ajánlati ár 15 %-ában megjelölt, részszámláként bontott visszatartási összeget a felperes összeadja, egyben kétszer vegye figyelembe a nettó ajánlati ár 15 %-át. Ez ugyanis a dokumentáció tartalmának olyan torzulását eredményezné, amelynek értelmében nem a nettó ajánlati ár 15, hanem 30 %-a lenne a teljesítési visszatartás maximuma. Csupán megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes önmagához sem volt következetes, mert amennyiben a nettó részszámla értéket vesszük alapul, a nyertes ajánlatában megjelölt 74 és 52 M Ft után számított 15 %-os teljesítési biztosíték 11.100.000 és 7.800.000 Ft lenne, amelyet a megajánlott 14 M és 12 M Ft lényegesen meghalad, vagyis így sem felel meg az ajánlat a felhívás- és dokumentációban foglaltaknak.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes határozata jogszerű, a nyertes ajánlata nem felelt meg az ajánlattételi felhívás- és dokumentációban foglaltaknak, ez okból az ajánlatot a Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontja alapján érvénytelenné kellett volna a felperesnek nyilvánítani.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 252. § (3) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1), (2) és 79. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. október 1. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő